

Godsspraak over Damaskus

Door: Franklin ter Horst. (Aangemaakt: februari 2000) (Laatste bewerking: 26 oktober 2019)

Syrië vormde in de oudheid een historisch gebied dat in het Westen werd begrensd door de Middellandse Zee, in het Noorden door het Taurusgebergte, in het Oosten door de Eufraat en het Zuid Oosten en het Zuiden door Arabië. De eerste geschreven bronnen (3^e Millenium) wijzen op de heerschappij van een Semitisch volk, dat in opeenvolgende golven uit de woestijngebieden (Edom, Syrische woestijn en Arabië) naar Syrië was getrokken. Het omvatte het grondgebied van de huidige staten Syrië, Libanon, Israël en Jordanië. Het vormde het doorgangsgebied tussen Egypte, Mesopotamië, Klein Azië en Arabië. Het eerste Syrische Koninkrijk werd in de 3^e eeuw v.Chr. gesticht. In 636 werd Damascus de hoofdstad van de islamitische wereld tijdens de dynastie der Omajaden. Het strekte zich uit van Babylon tot de vlakte van Anatolië. Rond 1260 n.Chr. stond het bloot aan invallen der Mongolen en in de 16^e eeuw werd Syrië ingelijfd bij het Ottomaanse Rijk. Deze periode zou tot de Eerste Wereldoorlog duren.

Op de [conferentie van San Remo in april 1920](#) kreeg Frankrijk het mandaat over het gebied en vestigde het een politieke en militaire heerschappij dat tot 1944 heeft geduurd. In 1946 werd het land onafhankelijk en kreeg het zijn huidige grenzen. De ontwikkelingen na de Tweede Wereldoorlog stonden in het teken van de oorlogen tegen Israël. Met uitzondering van enige successen tijdens de [Yom-Kippoeroorlog in oktober 1973](#) liepen de confrontatie's met Israël telkens uit op smadelijke nederlagen. Syrië behoort tot de groep van Arabische landen, [die Israël als volk wil verdelen](#).

Psalm 83-3-4-5-6 Want zie, uw vijanden tieren, uw haters steken het hoofd op; zij smeden een listige aanslag tegen uw volk en beraadslagen tegen uw beschermelingen. Zij zeggen: Komt, laten wij hen als volk verdelen. Zodat aan de naam van Israël niet meer wordt gedacht. Want zij hebben eensgezind beraadslaagd, tegen u een verbond gesloten.

Er komt een moment dat Assur enorm voor de stem van de Here zal schrikken. [Jesaja 30:31](#) Want Assur zal voor de stem des Heren schrikken, wanneer Hij met de roede slaat, en elke slag van de dreigende stok, die de Here daarop zal doen neerkomen... De Bijbel maakt echter ook duidelijk dat er hoop zal zijn voor Syrië. In [Jesaja 19](#) staat: *'Te dien dage zal er een heerbaan zijn van Egypte naar Assur... en Egypte zal met Assur (de Here) dienen. Te dien dage zal Israël de derde zijn naast Egypte en Assur, een zegen in het midden van de aarde... Gezegend zij mijn volk Egypte en het werk van mijn handen, Assur, en mijn erfdeel Israël'* (vers 23-25). De Here heeft dus ook een plan voor Syrië. Een heerbaan duidt op goede onderlinge (handels)betrekkingen.

Ex dictator Hafez al-Assad

Onder het bewind van de in het jaar 2000 gestorven [dictator Hafez al-Assad](#) is Syrië betrokken geweest bij elke oorlog tegen Israël. Onder Assads bewind is Syrië kort na de nederlaag in de Yom Kippoeroorlog in 1973 begonnen aan de wederopbouw van zijn leger daarbij geholpen door Rusland en anderen.

Israëlische troepen trekken richting Golan tijdens Yom Kippoeroorlog 1973.

Sinds Syrië en de voormalige Sovjet-Unie in 1973 een verdedigingspact hebben gesloten, is Syrië een reusachtige wapenopslagplaats geworden. Het land beschikt over honderden Scud-raketten van verschillende makelij. Hieronder vallen ook moderne raketten van het soort S-300 waarmee Syrië een groot aantal doelen in Israël bereiken kan en uitgerust kunnen worden met biologische en chemische koppen. Bovendien mag Syrië zich al jaren verheugen op hulp van Russische technici. Ook heeft Rusland 4000 tanks en 591 gevechtsvliegtuigen gemoderniseerd.

Honderden Russische instructeurs hebben de Syriërs geholpen hoe om te gaan met deze vernieuwde wapens. Daarnaast beschikt het land over massavernietigingswapens waaronder het dodelijke VX-gas. Met dit wapentuig kan Syrië, Israël met een dodelijke aanval treffen. Het VX-gas, dringt door de huid het lichaam binnen en veroorzaakt een verschrikkelijke dood. Deze wapens zijn erop gericht om in een verrassingsaanval dood en verderf te zaaien in grote bevolkingscentra zoals Tel Aviv. In Israëlische legerkringen houdt men ([ondanks de huidige chaos in Syrië](#)) serieus rekening met zo'n aanval en heeft men een scenario ontwikkelt hoe te handelen

bij een dergelijke aanval. De Israëlische kranten hebben uitvoerig bericht over de gevolgen van een aanval met het VX-gas. De gele stof die tijdens de explosie vrijkomt, werkt uren later nog.

Roof, moord en onderdrukking waren de geliefde machtsmiddelen van dictator Hafez al-Assad. Tijdens de grote opstanden die in 1982 tegen zijn bewind uitbraken in de steden Hama, Homs, Aleppo en Latakia werden tussen de twintig en dertigduizend burgers vermoord. De pers mocht er vanzelfsprekend niet bij, toen Assad de burgers van die steden liet uitroeien.

Het centrum van de Syrische stad Hama in 1982, verwoest door de Syriërs!

In de woestijn van centraal-Syrië liggen plusminus duizend slachtoffers van een mislukte gevangenisopstand in 1980. “Ze zijn door honderdtwintig militairen van de Defensiebrigade van Rifat al-Assad omgebracht.” Er liggen vooral Syriërs, maar ook enkele honderden ‘Palestijnen’, Jordaniërs en Libanezen. Ook in het Libanese dorp Talal Zaatar liet hij zijn troepen meer dan 10.000 ‘Palestijnen’ vermoorden om zijn greep op Libanon te

versterken. Volgens de naar het buitenland uitgeweken journalist Nizar Najouf zijn onder het bewind van Assad senior ook nog eens naar schatting 17.000 mensen spoorloos verdwenen. Over hun lot is niets bekend, maar de mensenrechten organisaties gaan er inmiddels van uit dat ook zij zijn vermoord en in massagraven gedumpt. Najouf, oud-dienstplichtige militairen en voormalige gevangenen uit Syrië vertellen dat vanwege de internationale publiciteit over Assads wandaden zoonlief Basjar al-Assad (de huidige dictator) de opdracht heeft gegeven om de stoffelijke overschotten uit de massagraven in hoog tempo te verwijderen en te verpulveren.

In 1976 liet hij [Libanon bezetten](#), beroofde het land van zijn soevereiniteit, veranderde het land in een trainingskamp voor terroristen en richtte daar ongestraft bloedbaden aan onder de christenen. In 1989 [bombardeerde hij Beiroet](#) terug naar het stenen tijdperk. De hele wereld keek toe en deed niets omdat er geen Joden of Israël in betrokken waren.

Beiroet in 1989 na de bombardementen en artillerievuur door Syrië

Het is trouwens opmerkelijk hoe de internationale gemeenschap jarenlang heeft gezwegen over de werkelijke aard van het regiem in Damascus. In de tijd van de Syrische bezetting van Libanon zijn duizenden Libanezen naar Syrië getransporteerd en daar op de meest afschuwelijke manier gemarteld. Met name onder het bewind van wijlen dictator Hafez el-Assad, verdwenen mensen spoorloos, en werden jaren opgesloten, beschuldigd van banden met Israël. Ouders, vrouwen en kinderen hadden geen idee wat er met hun zoon, of vader was gebeurd. Men vernam

helemaal niets van ze, totdat sommigen na 13 jaar uit de Syrische hel terugkeerden, voor hun leven verminkt vanwege de barbaarse martelingen die ze hebben ondergaan.

Assad was ook een groot supporter van Hitler en zijn moordmachine want hij trad op als gastheer van jodenmoordenaar Alois Brunner, verantwoordelijk voor de moord op 128.000 Joden. Volgens de Amerikaanse drugsbestrijdingsdienst DEA is Syrië onder Assad uitgegroeid tot een van de grootste heroïne-exporteurs van de wereld. Syrië zou ook in nauwe samenwerking met Jasser Arafat betrokken zijn geweest bij de autobomaanslagen op de Amerikaanse ambassade en marinekazerne in Beiroet in 1983 waarbij 332 Amerikanen het leven verloren.

Anti-Israël propaganda

De Syrische pers richt zich nog steeds in lovende woorden aan het adres van Hafez al-Assad maar zijn dood leverde niet veel meer op dan wat schijnheilig rouwende mensen in de straten van Damascus.

Het huilen van de haastig opgetrommelde menigte had nog het meest weg van een klucht. Hoewel het hele land vol hing met portretten van de "grote leider" was de Syrische bevolking bepaald niet verrukt van de man. Dat bleek ook uit het volgende bericht dat na zijn dood op Internet verscheen.

„Nana: Verheug je, de slager is dood, O moeders van gemartelde zonen en vermoorde kinderen, juich, schreeuw het van de hoogste bergen, de Slager is dood. De Slager die ons onze jeugd heeft ontnomen, die zijn toorn over ons heeft uitgestort met zijn Stalinistische methoden. "Hoera hij is

dood "Moge hij duizend keer in de hel branden voor elk kind dat hij heeft onthoofd."

Ook na de dood van Assad blijft de onder controle van de Syrische regering staande pers de bevolking dagelijks bestoken met een constante stroom aan anti-Israël propaganda en schokkende antisemitische uitspraken. Het Syrische dagblad Al-Thawra beschuldigde Israël in maart 2000 van staatsterrorisme, misdadige moordacties en verwoestingen, erger dan wat nazi-Duitsland ooit heeft gedaan. De Syrische regeringskrant noemde voormalig premier Ehud Barak een zionistisch monster, een man van bloed, van doden en vernietiging. Volgens de Syrische staatskrant Tishrin is de Joodse bloeddorst deels gebaseerd op de Joodse religieuze wet, die het racisme verhief tot een heilig geloof en de centrale component van het dagelijkse, morele en politieke gedrag van de Joden. Het doel van de Joden, zo schrijft deze krant, is het veroorzaken van bloedvergieten. De Engelstalige staatskrant Syria Times schreef: „*Terroristen zijn die krachten van het kwaad die mensenrechten schenden en onschuldige mensen vermoorden. Dat zijn niet alleen de terroristen van New York en Washington, dat zijn ook de Israëlische bezettingstroepen die onschuldige Palestijnen in de Westbank en Gaza vermoorden. Breng hen allen voor het gerecht.*”

De Syrische propagandamachine die in niets verschilt van wat ook in Egypte en het PLO-terreurbewind in Ramallah te horen is, draagt ertoe bij dat de anti-Israël stemming in de Arabische wereld naar een hoogtepunt wordt gevoerd. Klik [hier](#) eens om te zien hoe een vertegenwoordiger van Syrië in de Verenigde Naties Israël demoniseert. Het doel achter dit alles is een legitiem excuus te creëren voor een toekomstige aanval op Israël samen met een aantal andere broeders in het kwaad. Ook het ontkennen van de Shoah (Holocaust) is een regelmatig terugkerend fenomeen in de Syrische media en bij regeringsfunctionarissen. De Syria Times noemde de systematische moord op zes miljoen Joden in de Tweede Wereldoorlog een mythe, door de Israëliërs zelf in de wereld gebracht om de wereld af te persen en er financieel beter van te worden. Volgens deze krant hebben vele Europese intellectuelen en historici hun stilzwijgen doorbroken en de waarheid van de holocaustmythe aan het licht gebracht. Het ontkennen van de moord op zes miljoen Joden is een zeer geliefd onderwerp geworden in de Arabische wereld want ook het PLO-bewind en Egyptische media doen er volop aan mee.

De Syrische jeugd krijgt al in een vroeg stadium te maken met haat en venijn jegens het Joodse volk. In het schoolboekje "Nationaal Socialistisch Onderwijs" staat dat het zionistische imperialisme een kwaadaardig en dodelijk gezwel vormt in het hart van de Arabische wereld. Joden zijn arrogant, gierig en onbetrouwbaar, aldus dit boekje. Zij hebben hun "Vaderland Duitsland" verraden toen zij in de Tweede Wereldoorlog de zijde kozen van de Geallieerden. In het boek "De Matzes van Zion" geschreven door de Syrische minister van Defensie Mustafa Tlass, wordt de beruchte aanklacht tegen Joden van rituele moord in 1840 in Damascus als een historisch feit gepresenteerd.

Syrische editie van de Matses van Sion nog steeds razend populair

De valse beschuldiging leidde destijds tot hevige pogroms tegen de Joodse inwoners van Damascus. Het boek is [nog steeds immens enorm populair](#) en niet alleen in Syrië en dat komt volgens een vertegenwoordiger van de uitgeverij doordat het boek de komende generaties zal leren wie de Joden zijn, hoe zij de Arabieren en anderen schade hebben berokkend, en wat hun motieven zijn om anderen te doden. Het boek is een smerig anti-semitisch werk waarin de Joden ervan worden beschuldigd voor hun ongezoeten Pesachbroden het bloed te gebruiken van niet-joodse kinderen. De beschuldigingen in het boek zijn niet nieuw want de Syrische bevolking wordt al tientallen jaren met deze antisemitische leugen geconfronteerd. Tijdens de Ramadan-maand in november 2003 zond de Syrische televisie een 29 delige tv-feuilleton uit waarin een christelijk kind op bevel van een rabbi wordt gedood om zijn bloed te gebruiken bij de bereiding van matzes. Dit soort walgelijke verhalen keren met

regelmaat terug in de Arabische landen. De reeks was in vrijwel het gehele Midden-Oosten en via de satelliet in EuroBabel te zien.

Golanhoogvlakte

Een van de hete hangijzers tussen Syrië en Israël is de Golan-hoogvlakte. Deze hoogvlakte is onmisbaar voor het voortbestaan van Israël. Dit werd reeds vastgelegd in het [Mandate for Palestine](#) in 1922, door de toenmalige Volkerenbond in Geneve toevertrouwd aan Engeland voor de stichting van een "Jewish National Home". De Britten gaven het in 1923 vervolgens aan Frankrijk die het inlijfde in hun eigen mandaat over Syrië. Dit was echter in artikel 5 van het mandaat verboden. Uiteindelijk werd Syrië in 1945 onafhankelijk en kwam de Golan volkomen ten onrechte in hun bezit. Dit plateau is sinds de door de Arabische landen aan Israël opgedrongen zesdaagse oorlog in juni 1967 weer in bezit van de Joodse staat. Het werd

door Syrië gebruikt als een enorme militaire basis van waaruit het noorden van Israël dagelijks werd bestookt met moordend vuur waarbij honderden Israëlische slachtoffers zijn gevallen. Syrië eist met steun van de VN-veiligheidsraad ([Resolutie 242](#)) en de meehuilende krypto-antisemieten, dat Israël zich terugtrekt uit de gebieden die in 1967 zijn veroverd. Maar Syrië is niet de rechtmatige eigenaar van dit gebied. Velen realiseren zich niet dat de Golan-hoogvlakte het Bijbelse Basan is. Dit gebied is in de 13^e eeuw v.Chr., door de Israëlieten in opdracht van God door Jozua in bezit genomen en aan de halve stam van Manasse toegewezen. Het hoort onlosmakelijk tot het erfdeel van het volk van Israël. Tientallen opgravingen tonen aan dat er sprake is geweest van eeuwenlange Israëlische aanwezigheid. Zo zijn er drieëndertig relatief goed bewaard gebleven synagogen uit Bijbelse tijden uitgegraven.

Jozua 13:8-11-12 Tezamen met de (andere helft van de stam Manasse) hebben de Rubenieten en de Gadieten hun erfdeel ontvangen, dat Mozes hun gegeven had aan de overzijde van de Jordaan verder Gilead en het gebied der Gesurieten en der Maächatieten benevens het gehele Hermongebirge en geheel Basan tot Salcha toe. het gehele koninkrijk van Og in Basan.

In het gevecht van Edrei versloegen de Israëlieten onder Jozua het leger van Og, de koning van Basan en veroverden een gebied waartoe in totaal 60 plaatsen met muren hoorden. [Het stond bekend als het land van de Refaïeten, een reuzengeslacht](#). De profeet Jeremia maakte al duidelijk dat Israël ooit in de toekomst naar dit erfdeel zou terugkeren.

Jeremia 50:19 en Ik breng Israël terug naar zijn weide, opdat het Karmel en Basan afweide.

Ook de profeet Micha profeteert dat het volk van Israël in de toekomst weer zal weiden in Basan, als in de dagen van ouds en ook in Gilead dat nu nog een onderdeel van Jordanië vormt.

Damascus zal worden weggenomen.

Het Syrische bewind heeft nooit de indruk gewekt in echte vrede met Israël geïnteresseerd te zijn. Dat geldt trouwens voor alle Arabische-islamitische dictaturen. Er blijft van de Syrische bloedhonden een gruwelijke genocidale dreiging uitgaan voor Israël. Met islamitische landen is geen vrede te sluiten, omdat de moslimideologie voorschrijft dat de ongelovigen bedrogen moeten worden en als dat nodig is, ze te slachten. Volgens onbevestigde berichten zou Israël om de dreiging van een massale tankaanval op de hoogvlakte het hoofd te bieden, een nucleair mijneveld aan de voet van de Golan hebben aangelegd. Volgens dit plan dat de naam "Davids Slinger" draagt zouden er kleine neutronenbommen in de grond zijn geplaatst die verhinderen dat tanks het land binnen rollen. Met deze mijnen kan volgens militaire bronnen elke Syrische aanval worden afgeslagen. Een verrassingsaanval zoals tijdens de [Jom Kippoeroorlog in 1972](#) wordt door Israël niet als uitgesloten geacht.

Syrië en Israël hebben nooit vrede getekend nadat Israël het Syrische leger [tijdens de oorlog van 1967](#) vernietigend heeft verslagen. Hafez al-Assad verklaarde plechtig dat hij de Golan zou bevrijden en de Zionistische aanwezigheid zou vernietigen. Zijn hernieuwde poging hiertoe in 1973 faalde echter opnieuw. Israël had toen de strijd met Syrië definitief kunnen beslissen als niet Amerika tussenbeide was gekomen en Israël had opgedragen de opmars te staken. De Israëlische tanks waren Damascus al tot op twintig kilometer genaderd. De tussenkomst van Amerika kwam nadat Rusland had bedreigd Syrië te hulp te komen. De Russische parachutisten zaten al in hun vliegtuigen en het Amerikaanse leger was wereldwijd in paraatheid

gebracht. De Bijbel spreekt trouwens ook niet over een inname van Damascus door de Israëlieten maar een totale verwoesting. Er zal een Godspraak over Damascus komen.

Jesaja 17:1 *Zie, Damascus wordt weggenomen, zodat het geen stad meer is het wordt een puinhoop, een bouwval.*

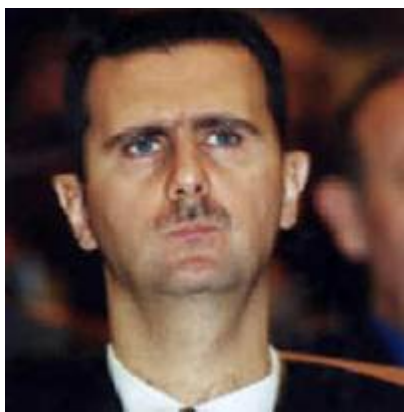
Jeremia 49:27 *Ik zal een vuur aansteken binnen de muren van Damascus, dat de burchten van Benhadad zal verteren.*

Deze Bijbelteksten laten weinig aan duidelijkheid te wensen over. Er zal een moment komen waarin Damascus in zijn geheel zal worden weggevaagd. Deze profetie is in het verleden nooit vervuld. Hoewel Damascus in de geschiedenis dikwijls is veroverd en soms ook vrijwel verwoest, zijn er altijd mensen blijven wonen. Damascus werd telkens weer herbouwd. De stad wordt maar liefst zestig keer genoemd in de Bijbel. Eliëzer, de knecht van Abraham, kwam uit Damascus en in Damascus bracht Paulus z'n eerste dagen als bekeerling door. Ook in de Bijbel komen we veroveringen van Damascus tegen, zoals in 2 Samuel 8:6-7 (door David en de Israëlieten), delen van Jesaja 17 (door de Assyriërs), Jeremia 49:23-27 (door Babylon) en Zacharia 9:1-2 (door Alexander de Grote).

De profeet Jeremia spreekt van een verterend vuur en dat is precies wat er gebeurt bij een kernexplosie. Volgens Jeremia 49:24-27 blijken de inwoners van Damascus aan dit oordeel te kunnen ontsnappen. *„Ontmoedigd is Damascus, het keert zich tot de vlucht en schrik heeft hen bevangen...Hoe is de roemrijke stad verlaten... Daarom zullen haar jonge mannen vallen op haar pleinen en al de krijgslieden...omkomen.”* Blijkbaar wordt Damascus eerst door Israël gewaarschuwd d.m.v. bijvoorbeeld pamfletten, radio en telefoon, zoals ook de Palestijnse inwoners van Gaza werden gewaarschuwd tijdens de oorlog met de terreurbeweging Hamas begin 2009. De mensen slaan in paniek op de vlucht. De soldaten die moeten blijven, komen om. Damascus (in het Arabisch: Dimashq ash-Sham, wat 'noord' of 'noordelijk' of 'noordelijk land') betekend, wordt beschouwd als één van de oudste ononderbroken bewoonde steden op aarde. De vijand van Israël scherpt zijn zwaard en spant de boog, aldus Psalm 7. Maar dat zal Israëls vijanden nog duur komen te staan.

Bashar al-Assad

De huidige dictator Bashar al Assad is afkomstig van de zogenaamde *Al-Wahash* familie, wat in het Arabisch letterlijk betekent: *Het Beest*. Deze naam werd door de vorige dictator van Syrië, die oorspronkelijk Hafez al-Wahash heette, veranderd in Al-Assad. De hoofdzakelijk in de Syrische plaats Qardaha (Bijbel: *Laodicea*) opgegroeide Bashar is een Alawitische Moslim. De Alawieten zijn een zeer gesloten splintersekte van de Shia Islam (Shi'iten) en hebben een afwijkend geloof waarin allerlei heidense, Christelijke, islamitische, gnostische en Zoroastische elementen zijn verwerkt. Volgens deze beweging is de Islamitische god Allah een samenstelsel van een groot aantal verschillende 'goden'. Ook kennen ze een goddelijke status toe aan de profeet Mohammed. De Alawieten vormen een gehate religieuze minderheid. Ze richten samen met onder meer christenen en soennieten de nu regerende Baath-partij op waarna ze deze twee groepen weer uit de leidinggevende functies werkten. De alawieten zitten in de hoogste posities van het leger en de geheime dienst, het meest gehate instituut in Syrië. De haat van veel Syriërs tegen deze klik is enorm.

De Syrische dictator Bashar al-Assad

Deze in het westen opgegroeide en tot oogarts opgeleide zoon is in het voetspoor van zijn vader getreden. Ook hij maakt er geen geheim van een diepe haat te koesteren tegen Israël en de vernietiging ervan na te streven. Regelmatig beschuldigd hij Israël van nazi-praktijken jegens de Palestijnen en noemt hij Israël in zijn redevoeringen een misdadige en moorddadige staat. In zijn welkomstoespraak tot de paus in het voorjaar van 2001, beweerde Assad dat de Joden het christendom en de islam proberen te vernietigen omdat zij zouden beschikken over dezelfde mentaliteit waarmee zij Jezus verraadden en martelden en zij de profeet Mohammed probeerden te vermoorden. *„Onze broeders in Palestina worden vermoord en gemarteld, het recht wordt geschonden en als gevolg daarvan werden gebieden in Libanon, de Golan Hoogvlakte en Palestina bezet door degenen die het beginsel van de gelijkheid hebben vermoord, toen zij beweerden dat God een volk heeft geschapen dat boven alle andere volkeren is verheven.”* aldus Assad.

„Wij hebben gezien hoe zij tekeer gingen tegen de islamitische en christelijke heiligdommen in Palestina, waarbij de heiligheid werd geschonden van de Heilige Moskee (de Al-Aksa moskee), van de Heilige Grafkerk in Jeruzalem en van de Geboortekerk in Bethlehem.” De paus stond erbij en reageerde niet op Assads antisemitische tirade. In Israël is men bezorgd over dergelijke uitlatingen. Dat is niet zonder reden want een door Israëlische defensiekringen samengesteld psychologisch rapport meldt dat Bashar een uitermate zwakke persoonlijkheid is die er zeer extreme meningen op na houdt waardoor hij zich eventueel tot politieke confrontatie of zelfs tot militaire botsingen mee laat sleuren. In een programma voor de Syrische televisie beweerden woordvoerders dat er “geen archeologische vondsten zijn die de verhalen van het Oude testament ondersteunen”, dat de Tora een vervalsing is en dat er geen verband met de "Tien Geboden" is, maar een door rabbijnen gemaakte vervalsing waardoor de Joden het land kunnen claimen. Ook zei men over bewijzen te beschikken dat er nooit een Joodse tempel in Jeruzalem heeft bestaan.

Psalm 5:10 en 140:4 Want in hun mond is niets betrouwbaar, hun binnenste is enkel verderf. Zij hebben hun tong gescherpt als een slang, addervergif is onder hun lippen.

Syrië kan onder Assads leiding evenzeer als terreurstaat worden aangemerkt als Iran en is daardoor door Washington op de zwarte lijst van terreurstaten geplaatst. Het land krijgt uitgebreide hulp van de Libanese terreurbeweging Hezbollah. Vanaf het moment dat Bashar in 2000 aan de macht kwam, zijn er vanaf dat moment tot februari 2009 naar schatting [17 duizend gevangenen](#) om het leven gekomen in Syrische gevangenissen.

Massale martelpraktijken door het Syrische bewind.

Volgens het [Syrische Netwerk voor Mensenrechten \(SNHR\)](#) zijn er tussen maart 2011 en september 2019 13.983 Syriërs door marteling om het leven gebracht. 130.000 mensen worden nog vermist. Die verblijven of in gevangenissen of zijn simpelweg dood. De folteringen hebben een groot deel van de bevolking getroffen. Zo'n 1,2 miljoen Syriërs brachten korte of langere tijd door in een gevangenis. Het SNHR verdeelt de ruim 70 verschillende martelmethode's in zeven categorieën. Van fysieke tot psychologische marteling en van seksueel geweld tot dwangarbeid. Deze worden vaak tegelijkertijd toegepast. De details zijn te gruwelijk voor woorden. Gevangenen, die vaak met z'n vijftigen in een cel van 24 vierkante meter zitten, worden overgoten met kokend heet water of olie. Hun vingers en oren worden afgesneden, geslachtsdelen verminkt of geëlektrocuteerd. Nagels uittrekken en ogen uitsteken zijn bijna dagelijkse kost, net zoals het bewerken van lichamen met bloedhete pinnen. Gedetineerden worden ook lange tijd in een zeer pijnlijke positie vastgeketend. Een deel van hen draagt de littekens van de hoofdverantwoordelijke: de namen 'Bashar' en 'Assad' werden bij hen met kruit in een lichaam gebrand. Nog erger: brandende chemicaliën die over een lichaam worden gegoten totdat de huid loslaat en die vervolgens 'op een sadistische manier' wordt afgestroopt. De lijst gaat door en door. Het is niet het eerste onderzoek dat deze gruwelpraktijken blootlegt.

Volgens een op 7 februari 2017 verschenen rapport van Amnesty International vinden er iedere week massa-executies plaats in de Saydnaya-gevangenis bij de Syrische hoofdstad Damascus. Geen enkele gevangene in deze gevangenis ontvangt een eerlijk proces, stelt Amnesty. „Een zogenaamde militaire rechtbank veroordeelt een gevangene in een procedure die spot met alle rechtsnormen en niet meer dan twee minuten in beslag neemt.” Het rapport Human slaughterhouse: [Mass hangings and extermination at Saydnaya prison](#), toont volgens Amnesty aan dat de Syrische overheid in de gevangenis bewust onmenselijke omstandigheden creëert door middel van marteling en het systematisch onthouden van eten, drinken, medicijnen en medische zorg. De ophangingen in de Saydnaya-gevangenis vonden een of twee keer per week plaats, meestal op maandag en woensdag, midden in de nacht. Per keer werden tot 50 gevangenen geëxecuteerd. „De Syrische autoriteiten geven tot op het hoogste niveau hun goedkeuring aan de executies en wantoestanden in de gevangenis, die gekwalificeerd kunnen worden als oorlogsmisdaden en misdaden tegen de menselijkheid”, schrijft Amnesty. Het onderzoek is mede gebaseerd op 84 getuigenissen van onder meer voormalige bewakers en leidinggevenden in de Saydnaya-gevangenis.

Syrië heeft vele jaren van oppositie tegen Israël achter de rug. Toen de VN-veiligheidsraad op 22 december 2002 met overweldigende meerderheid stemde vóór een resolutie waarin de aanslag van Al-Qeada op een hotel in Kenia en de mislukte raketaanval op een vliegtuig van de Israëlische luchtvaartmaatschappij Arkia werd veroordeeld, stemde Syrië tegen. Waarom? De Syriërs accepteerden niet dat de naam van Israël in de tekst werd genoemd. Het land heeft aan alle oorlogen tegen Israël meegedaan en nederlaag op nederlaag geleden maar de leiders van Syrië hebben daar weinig van geleerd want ze wachten alweer op een volgende gelegenheid om tegen Israël ten strijde trekken. Mocht het zover komen dan zal Damascus daarmee een dodelijke vergissing begaan want volgens militaire bevelhebbers zal in geval van een gecoördineerde aanval door Syrië en

Hezbollah, Israël hard terugslaan en wel eens gedwongen kunnen worden om niet-conventionele wapens te gebruiken. Het zal de definitieve ondergang van Syrië inluiden.

Volgens prof. Shai Feldman, directeur van het centrum voor strategisch onderzoek (Jaffee Center for Strategic Studies) is het heel goed mogelijk dat de geschillen tussen Israël en Syrië zouden kunnen escaleren.

Het gaat in werkelijkheid om een oorlog van de God van de Bijbel en satan de god van deze wereld en zijn afgevaardigden. Het Midden Oosten verkeerd in een dusdanige explosieve situatie dat dit zomaar kan escaleren tot een groot conflict, een scenario wat reeds lang geleden door de Bijbelse profeten is voorzien. Het gevaar is aanwezig dat een gewapend treffen tussen Israël en Syrië/Hezbollah/Hamas/ Iran het hele Midden Oosten in brand zal zetten. In zijn eerste toespraak sinds het staakt-het-vuren tussen Israël en Hezbollah na de vijandelijken in de zomer van 2006, zei dictator al-Assad „*Israël is de vijand en wij haten dit land. Verzet is de enige manier. Jullie wapens, inclusief jullie nucleaire wapens, zullen jullie niet kunnen beschermen.*” Volgens Assad is zijn land goed voorbereid op een eventuele oorlog met Israël en zei dat er plannen bestaan om de Golan Hoogvlakte te bevrijden. In een interview met de Egyptische krant Al-Usbua zei Assad dat Israël een zware prijs zal moeten betalen, wanneer het land tot een oorlog met Syrië mocht besluiten. „*In Libanon hebben ze alles verwoest, toch zijn ze er niet in geslaagd hun militaire doelen te bereiken.*” Militaire analisten zijn er vast van overtuigd dat in een volgende gevechtsronde tussen Israël en de Hels'ollah ook Syrië zal aanschuiven.

Hoe goed Israël op de hoogte is van wat er zich zoal in de Arabische moslimdictaturen afspeeld, werd nog eens bevestigd door de ontdekking dat Syrië in het geheim bezig was met een nucleair programma op een locatie in het Noord Oosten van het land. Israël ontdekte reeds in 2004 dat er vanuit een plaats genaamd Al Kibar in Noord Syrië veel telefoonverkeer plaatsvond met Noord Korea. Uit een nauwkeurig onderzoek van de gesprekken bleek dat er een nauwe samenwerking bestond tussen Syrië en Noord Korea. De Mossad besloot de zaak eens goed in de gaten te houden en kwam er achter dat er eind 2006 een unieke kans kwam om te infiltreren omdat een hooggeplaatste Syriër die bij het nucleaire programma betrokken was, een bezoek aan Londen had gepland. De Mossad wist dat hij een computer en verschillende documenten bij zich zou hebben en in een hotel in Londen zijn intrek zou nemen. Toen de Syriër 's avonds in Londen op pad was om zich te vermaken, verschaften Mossad agenten zich de toegang tot zijn hotelkamer.

Ze namen alle informatie van zijn computer over en zetten er een Trojaans paard op (een spionageprogramma). Het Trojaanse paard zou zijn opdrachtgevers goede diensten bewijzen. Al in de daaropvolgende dagen stroomde er talrijke nieuwe informatie bij de Mossad binnen, waaronder bouwplannen, correspondentie en zelfs foto's, die bewezen dat er nauwe banden tussen Syrische en Noord-Koreaanse atoomdeskundigen bestonden. Ook kwam de Mossad er achter dat Iran meer dan een miljard dollar had geschonken voor de bouw van een kernreactor in Syrië. Op deze manier wilde Iran zich zogezegd van uitwijkmogelijkheden verzekeren voor het geval dat het kernprogramma in eigen land om de een of andere reden niet volgens de planning zou verlopen.

Na de locatie maandenlang te hebben geobserveerd, stuurde Israël er vervolgens een commando eenheid onder de codenaam **Operation Orchard** er op af. Deze commando's van de elite eenheid Sayeret Matkal, zagen zich in een werkelijk spectaculaire actie, kans onopgemerkt in de locatie door te dringen en nucleair materiaal buit te maken. Dit materiaal bleek na onderzoek afkomstig te zijn uit Noord Korea en bracht een samenwerking aan het licht tussen Syrië, Iran en de communistische Noord Koreaanse dictatuur. Volgens de CIA ging het om een plutonium reactor. De commando's, gekleed in Syrische uniformen, waren door helikopters gedropt en na hun gedane arbeid, weer opgehaald. Dat is allemaal gebeurd zonder door de door Rusland geplaatste radarsystemen met bijbehorende Pantsyr-S1 luchtafweerraketten, te zijn opgemerkt.

Door Israël platgebombardeerde reactor in Al Kibar, noord Syrië.

Volgend op deze zeldzame commando actie, hebben Israëlische vliegtuigen [op 6 september 2007](#) in een al even nauwkeurig geplande en werkelijk briljant uitgevoerde aanval, de betrokken locatie met de grond gelijk gemaakt. De actie duurde amper 18 minuten. Ook deze gebeurtenis vond plaats zonder dat de vliegtuigen werden opgemerkt. De Israëlische toestellen werden begeleid door een met elektronische apparatuur uitgerust vliegtuig om de radarapparatuur te storen. Niet alleen de radar werd door Israël buiten werking gesteld, maar ook allerlei andere communicatiesystemen zoals computers en mobiele

telefoons, tot in Libanon toe. Syrische commentatoren wisten aanvankelijk niet eens te vertellen van waaruit de Israëlische toestellen het Syrische luchtruim waren binnengedrongen.

De Russen stonden voor een raadsel hoe Israël er in was geslaagd onopgemerkt het Syrische luchtruim binnen te dringen. De Israëlische actie veroorzaakte niet alleen voor een enorme opschudding in Syrië, maar ook in Iran en Rusland. De Iraanse leiders maakten zich grote zorgen omdat ook Iran is uitgerust met de Russische radarsystemen zoals die in Syrië zijn opgesteld.

Volgens verschillende bronnen waaronder de Japanse nieuwszender NHK, zouden er bij het bombardement op de lokatie, tien Noord-Koreanen om het leven zijn gekomen en zouden er twee of drie gewonden zijn gevallen. De Japanse geheime dienst ontdekte ook dat er een [lading yellowcake](#) onderweg was naar de in aanbouw zijnde Noord Koreaanse nucleaire installatie in Syrië. Hierop zou de voormalige Amerikaanse president Bush Israël toestemming hebben gegeven de installatie te vernietigen.. De Syrische dictator zou in allerijl contact hebben gezocht met de [Noord Koreaanse dictator Kim Jong-Il](#), om te zorgen dat het schip met de 45 ton yellowcake (ca. 80% verrijkt uranium) rechtsomkeert zou maken, omdat het anders vrijwel zeker door Israël of Amerika zou worden vernietigd.

Het is al langer bekend dat Syrië voor het verkrijgen van allerhande oorlogstuig, samenwerkt met Noord-Korea en Iran. Volgens een Japanse krant zijn op 22 april 2004 bij een explosie in een trein in Noord Korea een tiental doden gevallen waaronder een aantal Syrische technici die werkten aan een massavernietigingprogramma. De krant meldt dat Noord Koreaanse militairen onmiddellijk ter plekke waren om alle sporen van Syrische aanwezigheid te verwijderen. De doden werden op hun reis naar Damascus vergezeld door mannen in beschermende pakken. Syrië wordt er al langer van verdacht nucleaire technologie te bemachtigen en is daarbij ook actief op de zwarte markt. Noord-Korea is wat dat betreft een dankbare partner.

De Syrische generaal Muhammad Suleiman, die nauw betrokken is geweest bij de bouw van de centrale, is begin augustus 2008, door een scherpschutter vermoord. Sommige Arabische media suggereren dat de generaal “teveel wist” en daarom uit de weg geruimd moest worden. Suleiman stond bekend als de rechterhand van Bashar al-Assad en was volledig ingewijd in alle geheimen van het land.

Eind juni 2007 vond in een fabriek, waarin onder andere met chemische stoffen geëxperimenteerd wordt, een enorme explosie plaats. De explosie zou zijn veroorzaakt toen arbeiders die binnen het kader van een Syrisch-Iraanse samenwerking sinds 2005 in de fabriek werken, een raket van het type (Scud-C) van een springlading met zeer giftig mosterdgas wilden voorzien. Bij het voorval kwamen meerdere mensen om het leven. Vast staat dat onder de doden niet alleen Syriërs, maar ook meerdere Iraniërs waren. De Syrische media kwam met het verhaal dat de “grote hitte” die toen in de regio heerste, de explosie veroorzaakt had. Maar de explosie vond echter om 4.30 in de ochtend plaats en om deze tijd hangt er echt geen broeiende hitte in de lucht.

Eind januari 2013 heeft Israël een luchtaanval uitgevoerd in Syrië op een wapenkonvooi bestemd voor de terreurbeweging Hezbollah in Libanon. Het militaire konvooi zou Russische SA-17 luchtdoelraketten hebben vervoerd. Israël heeft bij herhaling gewaarschuwd, in belang van haar eigen veiligheid, dit soort wapentransporten niet te zullen tolereren. Ook zijn er een groot aantal berichten verschenen dat Israël eveneens een Syrische militaire basis op slechts 12 kilometer afstand van Bashar al-Assads presidentiële paleis nabij Damascus, zou hebben gebombardeerd. Het zou gaan om een basis waar chemische en biologische wapens worden gefabriceerd. De in Londen verschijnende [Arabische krant Azzaman](#) meldt dat er naar schatting 3000 leden van de Iraanse Revolutionaire Garde en een aantal Russische experts op het complex gestationeerd zijn waarvan een niet bekend aantal om het leven zou zijn gekomen. Israël zou bij het bombardement gebruik hebben gemaakt van 8 raketten en een [Bunker-Buster](#) bom. Diverse andere bronnen hebben dit nadien bevestigd. De Libanese minister Adnan Mansour noemde de aanval een bewijs dat [Israël een terreurstaat is](#) en een bedreiging voor de wereldvrede en de veiligheid van de Arabieren. Ook de Arabische Liga veroordeelde de aanval en eist dat de wereld actie onderneemt en dat Israël de aangerichte schade compenseert.

De grote baas van de Verenigde Naties Ban ki Moon reageerde verontrust op het Israëlische bombardement, terwijl de VN middels resolutie [1701](#) dit soort leveranties ten strengste heeft verboden en daar actie op had moeten ondernemen. De praktijk heeft echter laten zien dat de ter plaatste aanwezige Unifil-militairen hier helemaal niets tegen ondernemen.

Banden Rusland-Syrië

Inmiddels is de Syrische havenstad Tartus één van de belangrijkste Russische buitenlandse marinebases geworden. De haven biedt plaats aan minstens 12 grote marineschepen, waaronder de enorme raketkruiser Peter de Grote. De haven doet dienst als het centrum voor Russische maritieme operaties in de Atlantische- en Indische Oceaan. De haven zal beveiligd worden met moderne S-300 en Iskander-E raketsystemen, een van Ruslands meest geavanceerde antiluchtdoelraketten. De 7.5 meter lange S-300 raket kan met een snelheid van tienduizend kilometer per uur vliegtuigen of vijandelijke raketten neerhalen die op een hoogte vliegen tussen zes en 27 kilometer. Dit wapensysteem, dat per batterij uit achttien raketten bestaat, kan verder tegelijkertijd twaalf raketten op twaalf verschillende vijandelijke vliegtuigen of vijandelijke raketten afvuren. Hoewel de Israëlische strijdkrachten inmiddels een [anti-raketwapen tegen de S-300 luchtafweerraketten hebben ontwikkeld](#), wordt de Israëlische luchtsuperioriteit door de raketten wel degelijk in gevaar gebracht.

De Russische nucleaire raketkruiser Peter de Grote

Deze ontwikkeling laat duidelijk zien dat Rusland de strategische banden met Syrië, aartsvijand van Israël, fors aan het aanhalen is. Rusland rechtvaardigt de uitbreiding van de marinebasis en het plaatsen van moderne raketsystemen met het argument, dat Amerika vorig jaar de hypermoderne [FBX-T radar in de Israëlische Negev-woestijn](#) heeft geplaatst. Deze radar is bedoeld om vroegtijdig raketlanceringen van bijvoorbeeld Iran te kunnen ontdekken. Syrië heeft eveneens een militair pact gesloten met Iran, wat wordt beschouwd als noodzakelijke

veiligheidsmaatregel tegen de “door Amerika gesteunde Zionistische agressie.” Syrië heeft zichzelf tot een gezamenlijke aanval op Israël verplicht, omdat “sterkere defensiebanden tussen Iran en Syrië afschrikkingsmiddelen zijn tegen de bedreiging die het Zionistische regime vormt in de landen in de regio.”

Assad waarschuwde Israël op 9 november 2009 dat wanneer de Joodse staat niet van plan is te onderhandelen over ‘teruggave’ van de Golan Hoogvlakte, zijn land zal terugkeren naar de status van geweld om op deze manier de hoogvlakte weer onder controle te krijgen. Sprekend op een islamitische conferentie in de Turkse hoofdstad Istanboel, zei Assad dat hij nog steeds hoopt op een vreedzame oplossing van het conflict met Israël, maar als de oplossing niet is gebaseerd op een volledige terugtrekking van de Golan, alle opties zullen worden overwogen. „*Verzet tegen de bezetting is een patriottische plicht en het ondersteunen ervan is een morele en wettelijke verplichting...en een eer waar we trots op zijn.*” Assad ging verder met te zeggen dat de werkelijke oorzaak van de problemen in regio „*de zionistische bezetting is en dat het tijd wordt deze te elimineren.*”

De Turkse president Adullah Gul op de voorgrond met de Iraanse demagoog Ahmadinejad en de Syrische dictator Bashar Assad tijdens de conferentie in Istanboel.

Syrië heeft bedreigd Israël naar het “stenen tijdperk terug te sturen” wanneer ze door de Joodse staat met onconventionele wapens mocht worden aangevallen. De Koeweitse krant *Al-Rai* citeerde een Syrische bron dat de leiders van Syrië hebben verklaard dat in een dergelijk geval ze “op dezelfde manier zullen reageren”. Volgens de krant zal Syrië in het geval van een oorlog met Israël, de Joodse staat op vele fronten tegelijk aanvallen. Syrië zou in staat zijn per dag 60 ballistische

raketten en 600 tactische raketten op Israël af te vuren. Volgens schattingen heeft het Syrische leger in totaal zo’n [100.000 raketten in bezit](#). Duizenden daarvan, zoals de Scud-D raketten, worden beschouwd als zeer krachtig en accuraat en kunnen doelwitten in Israel bereiken. Syrië heeft ook SS-22 medium-range surface-to-surface ballistische raketten van Russische makelij in bezit, die zo’n 120 kilo explosief materiaal kan dragen.

Lees meer: <http://www.ynetnews.com/articles/0,7340,L-4421668,00.html>

De in Londen verschijnende *Sunday Times* citeerde een niet met name genoemde Israëlische bron die zei: “Wij zullen Syrië naar het stenen tijdperk terugsturen” door alle krachtcentrales, havens, olieopslagplaatsen en de hele infrastructuur te vernietigen wanneer Hezbollah in opdracht van Iran en Syrië de domheid mocht begaan

Israël met ballistische raketten te bestoken. De Israëlische minister van BZ Avigdor Lieberman zei “Wanneer er een oorlog mocht uitbreken, zal de Assad dynastie heel snel haar macht verliezen”.

De Syrische leider Bashar al Assad met zijn grote vriend, de voormalige Iraanse leider Mahmoud Ahmadinejad

De terreur van het Syrische bewind tegen de eigen bevolking

De hele Arabische en moslimwereld is al maanden in rep en roer. In een lang [interview met de Wall Street Journal](#) dat op 31 januari 2011 werd gepubliceerd, verklaarde Assad dat de Arabische opstand Syrië niet zou bereiken. Hij voerde voor deze overtuiging twee redenen aan. De eerste was dat Syrië aan de ‘goede’ kant zou staan waar het gaat om haar houding tegenover Israel en het ‘vredesproces’ in het Midden-Oosten. Met andere woorden, Syrië hoort bij het Iraanse ‘verzetsblok’ en kan daardoor rekenen op de sympathie van de Arabische massa’s. De tweede reden was dat hij meende dat hij goed op de hoogte was van wat er onder zijn volk leefde. Op 27 maart noemde de Amerikaanse minister van buitenlandse zaken Hillary Clinton Assad nog ‘een hervormer’. Sindsdien wordt Assad geconfronteerd met een massale volksopstand.

Het leger heeft volgens de gedeserteerde kolonel, Hussein Harmush bevel gekregen om betogingen te voorkomen en koste wat kost het volk de mond te snoeren.

Terwijl de VS en andere Westerse landen het gewelddadig onderdrukken van de opstand in Syrië door Assad scherp veroordelen en hopen dat er een democratische regering komt, vreest de christelijke gemeenschap in Syrië dat na het eventuele verdwijnen van Assad er net als in Egypte en andere Arabische landen [een zware vervolging door islamisten zal losbarsten](#). Syrië is het enige Arabische land in het Midden Oosten waar christenen lange tijd in relatieve rust hebben kunnen leven omdat de Alawitische overheid hen beschermde tegen islamistisch geweld.

Om de opstand de kop in te drukken zijn er eerst [sluipschutters ingezet](#) en vervolgens zelfs tanks en helicopters. Syrische militairen, huurlingen en gewapende bendes gaan als beesten te keer. Er zouden volgens verschillende getuigen ook Iraanse en pro-Iraanse militairen van Hezbollah uit Libanon met het Syrische leger vechten. Huizen worden platgebrand, oogsten vernietigd, mensen in koelen bloede vermoord of levend begraven en bezittingen geroofd. Gewonde Syrische demonstranten werden in ziekenhuizen gearresteerd en van hun bed gelicht. Pro democratische dissidenten worden thuis gearresteerd. De Verenigde Staten en Israël worden beschuldigd achter de opstand te zitten.

Met georganiseerd vervoer werden op zondag 5 juni 2011 Syrische burgers en buitenlui (boeren) en enkele honderden Syriërs uit het Yarmouk vluchtelingenkamp naar de grens met Israël gereden om deze grens te bestormen [maar dat verliep niet geheel naar wens](#). De grens kent een gedemilitariseerde zone waar een VN vredesmacht (UNDOF) van 1041 man de rust moet handhaven. De VN troepen zaten er met de neus bovenop maar staken zoals gewoonlijk geen vinger uit.

Georganiseerd door het terreurbewind in Damascus bestormen Boeren, burgers en buitenlui de Israëlische grens

Om de massa op de been te brengen betaalde volgens de [Syrische oppositie](#) het regime in Damascus arme boeren 1000 dollar om de grens over te steken en zou het gezin waarvan de deelnemer zou worden gedood, 10.000 dollar in ontvangst mogen nemen. De Hervormingspartij van Syrië schreef op zijn officiële website dat Syrische boeren minder dan \$ 200 per maand verdienen, dus velen lieten zich door het aanbod verleiden. En, als we de Syrische regeringsmedia mogen geloven, hebben minstens 23

mensen met hun leven betaald voor het aanpakken van de steekpenningen. Functionarissen van het Israëlische leger wezen er echter op, dat er feitelijk maar weinig Syrische demonstranten werden verwond of gedood door Israëlische kogels; de meesten waren het slachtoffer van mijnenvelden die zich uitstrekken langs de grensstreek. Deze mijnenvelden zijn duidelijk gemarkeerd. De Israëlische televisie meldde kort na 18.00 uur zondagavond 5

juni dat er verschillende doden waren gevallen toen mijnen in het niemandsland aan de grens ontploften bij pogingen tot infiltratie. Dat gebeurde nadat de demonstranten molotovcocktails gooiden die brand veroorzaakten in het met mijnen bezaaide gebied, een aantal mijnen ontplofte hierdoor.

De Israëlische kolonel Avital Leibovich meldde dat het leger een duidelijk beleid had waar het ging om pogingen tot infiltratie van de grens. Eerst werd per megafoon in het [Arabisch een waarschuwing](#) gegeven dat men niet in de buurt van de grens mocht komen. Wanneer men desondanks toch optrok naar het grenshek werd er in de lucht geschoten, indien dat ook niet hielp werd er daarna op de voeten van de activisten geschoten.

De Hervormingspartij van Syrië was woedend op het regime van dictator Bashar al Assad dat de arme boeren de dood in stuurde, en beschuldigde de regering ervan, dat het probeert de internationale aandacht af te leiden van de bloedige pro-democratische opstand die in Syrië plaats vindt. De Britse journalist en woordvoerder voor de organisatie 'Just Journalism', Michael Weiss leverde op 13 juni 2011 [het bewijs](#) dat de Nakba protesten op 15 mei bij Magdel Shams (Golan hoogvlakte) door het regime van Bashir Al-Assad werden georganiseerd. Een brief afkomstig van burgemeester Mash-Hadiyah van Al-Quneitra aan de grens met Israel beschrijft een spoedvergadering op 14 mei jl. tussen de plaatsvervangend stafchef van het Syrische leger Generaal Majoor Asef Shawkat en de hoofden van de inlichtingendiensten in de provincie Al-Quneitra. Tijdens die vergadering werd afgesproken om de door Assad gecharterde twintig bussen met ieder 47 demonstranten geen strobreed in de weg te leggen bij hun tocht naar de Israëlische grens. Het Syrische leger mocht de bussen niet stoppen of de inzittenden ondervragen. Kapitein Samer Shahin van het Syrische leger werd benoemd tot coördinator met het doel om infiltratie van de Golan Hoogvlakte mogelijk te maken zonder dat er mijnen zouden ontploffen. Ook werd afgesproken dat er in de lucht zou worden geschoten.

De afgelopen jaren hebben laten zien dat de Syrische dictator geen enkele grenzen kent wanneer het gaat om het in stand houden van zijn barbaarse regime. Op een video die op 4 juni 2011 op YouTube is geplaatst, zijn schokkende beelden te zien hoe Syrische soldaten op het dak van de Karak moskee in de Syrische stad Daraa [een slachting onder burgers aanrichten](#). **Waarschuwing: erg expliciete beelden, niet geschikt voor gevoelige kijkers!!!** Een dozijn burgers die demonstreerden tegen het regime werden door de soldaten als beesten afgemaakt. Om hun oorlogsmisdaad te verduisteren leggen ze munitie en wapens tussen de lijken om aldus te verhullen dat de burgers ongewapend waren en zich helemaal niet konden verzetten. Lachend lopen de soldaten tussen de lijken en roepen dingen zoals 'vuile honden' en 'smeerlappen' en meer van dat soort kreten.

Dat Assad, in zijn pogingen om te overleven, geen grenzen kent in het manipuleren van de media en de publieke opinie, bleek ook uit het verhaal over de dood van ca. [120 man Syrische veiligheidstroepen](#) die in Jisr Al-Shughour zouden zijn vermoord door de Syrische oppositie. Syriërs die met de oppositie in verbinding staan of zijn gevlucht naar Turkije, meldden echter een [andere versie van het verhaal](#). Bewoners stellen dat de militairen door collega's zijn geëxecuteerd, omdat ze weigerden op ongewapende tegenstanders van het regime te schieten. Ook is er grote opschudding ontstaan over de [13-jarige jongen Hamza al-Khatib](#), wiens totaal verminkte lichaam begin juni 2011 aan zijn ouders is terugbezorgd. Deze jongen is het symbool geworden voor de barbarij van Assad en zijn tuig. De beelden zijn via de Arabische televisiezender Al-Jazeera en YouTube de hele wereld rondgegaan. Op de beelden is te zien dat het gezicht en de benen van de jongen bloeduitstortingen vertonen en diverse schotwonden in de armen, buik en de borstkas, verbrande voetjes en sporen van marteling met een kabel en elektrische schokken. Ook is zijn nek gebroken en zijn penis afgesneden.

Volgens de Syrische oppositie is Hamza door Assad's veiligheidstroepen doorgemarteld. De jongen verdween tijdens een betoging op 29 april 2011 na op een dak met duiven te hebben gespeeld. "Opstanden hebben symbolen nodig", reageert de mensenrechtenorganisatie Human Rights Watch. "Dergelijke individuele gevallen zijn symptomatisch voor honderden andere gevallen waarover nooit wordt bericht." Ook een 15 jarige vriend van Hamza is op [gruwelijke wijze](#) vermoord. Assads bewind is een doodscultuur net zoals de PLO in Ramallah en Hamas in Gaza. Wat zijn het voor beesten een jongetje van 13 jaar zo schandalig te martelen! Europa eist al jaren van Israël vrede te sluiten met het bewind van Assad alsof dit soort schurken betrouwbare onderhandelingspartners zijn.

De Britse krant The Guardian publiceerde op 13 december 2011 een schokkend artikel over martelingen in Syrische gevangenen. Nadim Houry, de in Beiroet gestationeerde adjunct-directeur van [Human Rights Watch voor het Midden-Oosten en Noord-Afrika](#), noemde honderden gevallen van marteling en van mensen die na gevangenschap in lijkenzakken weer thuis zijn bezorgd. Een voormalig tractor chauffeur die vanuit Syrië naar Libanon wist te ontsnappen, kon zich nauwelijks nog bewegen. Zijn rechterbeen was aangetast door [koudvuur](#), veroorzaakt door slagen met stokken en elektriciteitskabels op zijn voetzolen. Hij werd geslagen en gemarteld en de ene keer aan zijn benen- en dan weer aan zijn polsen opgehangen. In de tijd dat hij niet werd gemarteld,

zat hij met 80 personen in een cel gepropt zonder ruimte om te zitten of te slapen. Hij vertelde minstens 200 kinderen gezien te hebben waarvan sommigen niet ouder dan 10 jaar. Ook waren er ouderen van in de 80 en iemand die ze met en tang zijn tanden uit zijn mond hadden getrokken.

Hij vertelde van gedwongen bekentenissen en van mensen van wie de vingers werden afgesneden met messen en andere werktuigen. Sommigen kregen kokend water over zich heen, bij anderen werden de vingernagels uitgetrokken of zelfs met elektrische boormachines bewerkt. Hij vertelde andere overlevenden te hebben ontmoet die zijn ervaringen bevestigden. Duizenden Syrische gevangenen hebben sinds het begin van de opstand de [systematische wreedheid](#), van slachtingen en openbare executies meegemaakt. Een voormalige pelotonscommandant in het leger vertelde officieren te hebben begeleid bij huis-aan-huis razzia's op zoek naar tegenstanders van het

bewind van de Syrische leider Bashar-al-Assad in de plaats Homs. „Wanneer ze de betrokken personen niet vonden dan verkrachtten ze de vrouwen of vermoordden de kinderen.” Toen ze bij een huis aankwamen van een man die op de lijst van gezochten stond, maar deze niet konden vinden, namen ze zijn zoon, onthoofdden hem en hingen zijn hoofd boven de deur van het ouderlijk huis. Dit, zei hij, was wat hem had doen overlopen. De verklaringen van gedeserteerde militairen en ambtenaren laten er geen twijfel over bestaan dat [deze gruwelijkheden krachtens het regeringsbeleid werden begaan](#).

Op 1 januari 2012 droeg het leger de lichamen van vier omgekomen jonge demonstranten over aan nabestaanden. Tot afgrijzen van de familie bleken de lijken zwaar verminkt. Sommige misten vingers en oren, van één lichaam waren de handen afgehakt. De verantwoordelijkheid voor deze martelpraktijken moet gezocht worden bij de geheime dienst Shu'bat al-Mukhabarat al-'Askariyya.

Poetin toont zijn ware gezicht

Rusland heeft het bewind van de Syrische dictator Bashar al Assad groen licht gegeven [Israëlische vliegtuigen uit de lucht te schieten](#). De reactie kwam nadat Israël militaire posities van het Syrische bewind had aangevallen als reactie op projectielen die vanuit Syrië op Israëlische Golanhoogvlakte zijn terechtgekomen. De Russische minister van Buitenlandse zaken Sergey Lavrov riep Israël vervolgens op terughoudend te reageren en provocaties te vermijden. Al langere tijd worden er projectielen vanuit Syrië afgevuurd op Israëlische Golanhoogvlakte waarop Israël reageert met bombardementen op stellingen op Syrisch grondgebied. [Op zaterdag 10 september viel](#) er voor de derde keer binnen een week een vanuit Syrië afgeschoten mortiergranaat op Israëlisch grondgebied op de noordelijke Golanhoogvlakte. De Israëlische luchtmacht reageerde met aanvallen op kanonnen van het Syrische leger. Het Syrische leger schoot vervolgens twee raketten af in de richting van de Israëlische vliegtuigen maar de toestellen keerden zonder schade naar hun basis terug. Volgens de door de Staat gecontroleerde Syrische [media](#) zou het Syrische leger in de buurt van Quneitra een Israëlische straaljager en halverwege Damascus een drone hebben neergeschoten, die het luchtruim van het land hadden geschonden. Maar Israëlische militaire functionarissen zeiden dat alle vliegtuigen na de operatie veilig terugkeerden naar de basis, ondanks dat Syrische troepen op hen hadden geschoten.

De Russische minister van Buitenlandse zaken Sergey Lavrov.

De gevechten tussen Syrische rebellen en het Syrische leger vinden plaats vlakbij de Israëlische grens. Israël houdt het Syrische leger verantwoordelijk voor wat er in Syrië gebeurt en duldt geen schending van Israëlisch grondgebied. Ondertussen zijn er berichten in de Arabische media verschenen dat Rusland de troepen van Assad toestemming heeft gegeven Israëlische gevechtsvliegtuigen neer te schieten op het moment dat ze luchtaanvallen uitvoeren op Syrisch grondgebied. Ondanks de gruwelijke misdaden van het Assad-bewind

in Damascus in de nu al vijf jaar durende oorlog waarbij ruim 400.000 doden zijn gevallen, is Rusland een trouwe bondgenoot gebleven van dit bewind.

In een interview op 8 december 2016 met de Syrische Arabische krant *Al-Watan*, zei de Syrische dictator Bashar al-Assad [dat Israël de enige vijand is van zijn land](#). Niet al die islamitische terreurgroepen die zijn land in een puinhoop hebben veranderd met ruim 400.000 doden zijn Syrisch vijanden, maar Israël. Ook verwees hij weliswaar naar de verschillende Golfstaten waaronder Qatar en Saoedi-Arabië die mede verantwoordelijk zijn voor de misere waarin Syrië zich bevindt. Assad: “Dat wil niet zeggen dat ik de bevolking van Saoedi-Arabië en Qatar vijandig gezint ben want het zijn de leiders die voor de vijandigheid verantwoordelijk zijn. Volgens Assad bezet Israël Syrisch geronde gebied en dat maakt het verschil. Met door Israël bezet Syrisch gebied bedoelt Assad de Golan Hoogvlakte. [Maar dit is geen Syrisch gebied](#).”

Terug naar: [Inhoud](#)